



# ಆನಂದದ ಅನೇವಣಣೆ

ಒಮ್ಮೆಯೇ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಿರೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ: ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಧಿ. ಅವನಿಗೆ ರೂಪ, ಯೌವನ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಕೊಟುಂಬಿಕ ನೇಮುದಿ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಗೌರವ- ಹಿಂಡಿಕ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯಗಳೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದಾರುವು. ಅದರೆ, ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಅತನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಕೊರತೆಯೋಂದು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆನಂದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ: ‘ಎಲ್ಲವು ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಆನಂದವಿಲ್ಲ ಗುರುಗಳಿಂದ, ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ, ದಯಮಾಡಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ’ ಎಂದು ಅಗಳಾಚಿದ. ಗುರುಗಳಿನ ನಕ್ಕ ಹೇಳಿದರು: ‘ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ಸುಲಭದ ದಾರಿಯಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಂದು ಬಚ್ಚೆಯನ್ನು ದರಿಸು ಅವನ ಆನಂದ ನಿಸಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.’ ರಾಜನಿಗೆ ಶಿಂಫಿಯಾಯಿತು. ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂತೆ ರಾಜಭಟ್ಟರು ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿಯೇ ಹುಡುಕಿದರು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಒಂದೋ, ಏರಡೋ, ಹಲವಾರೋ ಚಿಂತೆಗಳು. ಕೊನೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕು. ಒಂದು ಮರದ ಕೆಂಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ, ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದ ಸೊಂಟಕೊಂಡು ತುಂಡು ಬಟ್ಟುಹೊಷೆ ಅವನ ಉಡುಪು. ಆದರೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತ ಆನಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಭಟ್ಟರು ಅವನನ್ನು ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಅವನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆನಂದ ವಿದ್ದುದನ್ನು ರಾಜ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಬಚ್ಚೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು- ಅನಂದವೆಯಿದು ಬಾಹ್ಯಕರಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿ ಎಂದು.

ಲೌಕಿಕರಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಆ ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ಆನಂದ- ಈ ಮೂರಾರಲ್ಲಿ ಮೊದಲೆರಡನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಷ್ಟಾಪಡುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಆನಂದ ಕುರಿತಾದ ತುಡಿಕ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ,

ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾಗಿ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಮಗೆ ಇವ್ವೆನ್ನಿಸುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಾದಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಗೆಂದೂ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯ ಭಾವ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಇರುವಾಗ ನಾವು ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಸಯೆವಾಪಿರುತ್ತದೆ- ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅನ್ನಿಸಿಕೆ ಅವಾಗಳ ನಮ್ಮೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಗಳಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದಾಯಿತು, ಜೊತೆಗೆ ಅವ ಸಾರ್ವೇಕವಾದಂಥವು. ಶರೀರ, ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಪಂಚ- ಈ ಮೂರಾರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮಗೆ ಅವಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತ್ಯಾಯವಂತಾದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳು ಕ್ಷೇಣಿಸುತ್ತವೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಮಾರ್ಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಆದೆ ಆನಂದವಿಂಬಿದು ಇಂಥದಲ್ಲ; ಅದು ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದುದು, ನಿರ್ಪಾಕ್ಷವಾದುದು. ಒಂದು ಸುಂದರ ಮುಂಜಾನೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ‘ಇದು ಬರಿ ಬೆಳಗಲ್ಲೋ ಅಣ್ಣಾ! ’ ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸುವಂತಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಇಂಥ ಉಪಾಧಿರಹಿತ ಆನಂದದಿಂದ. ‘ಆನಂದಮಯ ಈ ಜಗ ಹೃದಯ ಎಂಬ ಅರಿವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಳುತ್ತಾಗಾಗ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಆನಂದ ಇರುವಕೆಯ ಅನುಭವ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಷ್ಟ ಮಗುವಿನ ನಿರ್ವಾಲ ಮುಗ್ಗು ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಹೂವಿನ ವಣ ವೆಬುದಲ್ಲಿ, ಅಜಾತಪಕ್ಷ ಯೋಂದರ ಕುಕಿಲನಲ್ಲಿ, ನೀಲಾಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕಗಳ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ- ಹಿಂಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಹ್ಯ, ಅನಿವಾರ್ಯ ವೈಸ್ವಿಂ ಆನಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬದುಕೆಂಬಿದು ಸುಂದರವನ್ನು ಸುತ್ತದೆ; ಪರಿಪೂರ್ಣವೈಸ್ವಿಂ ಆನಂದ ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾದುದು, ಅವಿನಾಶಿಯಾದುದು ಎಂಬಿದು ಆತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ಯೋಗಿಗಳ ಅನುಭವ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಯಿಷಿಗಳು ‘ಆನಂದವನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮವೇಂದು, ತಿಳಿಯಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು!

■ ವೈಸ್ತೇಂದ್ರ

## ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

★ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಪಳಗಿಸಲು ಹೇಣಿಗೆ ಮಾಲೀಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ತಂಬಾ ಗುಲಾಮನ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ.

-ಹೆಗಲ್

★ ದಲೀಲ, ಹಿಂದುಇದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಸಾಫಿತ್ತಾತೆಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಸಾಫಿತ್ತಾತೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗದೆ, ಅವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತೆ ದಲೀಲ, ಹಿಂದುಇದ, ಅಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಕೆ ಅನ್ನದಿಯಾಗಿಕೊಡುತ್ತಾ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ. -ಬರಗಾರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ

★ ದುಃಖವು ಸುಖಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಲೋಚನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಾವಾದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ; ಸುಖವು ದುಃಖ ಉಬ್ಬರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಸಹ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

-ವ.ಎನ್.ಮೂರ್ತಿರಾವ್

★ ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಷದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸುಲಿವಾಗಲಿ, ಕೇವಲ ದುಃಖವಾಗಲಿ ಬದಗದೆ, ಸುಖ- ದುಃಖಗಳಿರಂತು ಕಾಲಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಬದಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

-ಗಳಗಣಾಧ

★ ಸುಖ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ನೆಂಟನಾದರೆ, ದುಃಖ ಎಂದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. -ಜಾನ್ ಕೆಟ್ಸ್

★ ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನಾವು ಸುವಿವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು.

-ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

★ ನಾನು ‘ಸುಖಿ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳದ ಯಾರೂ ‘ಸುಖಿ’ ಆಗಲಾರ.

-ಪಬ್ಲಿ ಯಸ್ ಸ್ಯೇರಸ್

★ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿರುವಂತೆಯೇ, ಸುಖವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿದೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ.

-ಜಾಚೋ ಬನಾರ್ಡೋ ಶಾ

★ ಯಾವುದೇ ಆದಶ್ರೀ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆದಶ್ರೀದ ವರ್ತೀಗಳ ಪುನರ್ವಾಯಾಲ್ಯಿಕರಣಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು.

-ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್

★ ಅಸಾಧಾರಣ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ, ಬೇಕಂತ್ಯ ಸುಳಿಗೆ, ರಂಗಯ್ಯ; ಸಾಧಾರಣ ನೆನಪು ಸಾಕಂತ್ಯ ಸಕ್ಕಣೆ. -ಎಂ.ವಿ.ರಂಗಣ್ಣ

★ ಗುಣಪಡಿಸುವ ‘ಸುಳ್ಳು’, ಗಾಯ ಮಾದುವ ಸಕ್ಕಣೆಯಂತೆ ಲೇಸು. -ಜೆಕ್ ಗಾದೆ

★ ಶುಕ್ಕಪಕ್ಷದ ಚಂಪ್ಯನಂತೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ; ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚಂಪ್ಯನಂತೆ ಮೂರ್ವಿರ ಸಂಗ.

-ತಿರುವಳ್ಳುವರ್

★ ಸ್ವೇಚ್ಚೆ ನೂರಾರು ಕಾರಣಗಳಿರುವೆಂಬೆಂದೀ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತದೆ; ಸಂಭಂಧಿರಂತೆನವಾದಧ್ವನಿ ಎಂದು ಹೊರಡುವುದೇ ತಪ್ಪಿ. -ಪಿ.ಲಂಕೇಶ್

★ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವೇಂತನೆಂದರೆ ಕಳೆದುಹೊಂದ ಸ್ವೇಂತಿನೆಂದರೆ. -ವೆನ್. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಡಂಬ್ರ

★ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಗೆಲುವ ಸೋಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. -ರಾಬರ್ಡ್ ಬ್ರೈನಿಂಗ್